

garetha, agga se olli meile liig piik ja raske wälja õõlda; Kreta on palju kergem. Se peab kõik se päew selle piisufese järrele wata- ma ja temmaga mängima; tedda kaenla alt kinni hoides, weab ta tedda ühhest paigast teise tagga, sest temma ei sa weel omma jalgega kusagile. Ma olleks selle lapsega tõeste üsna kimpus olemad, kui mul Kretat ei olleks."

"Ühhe sesugguse kulla tükki järrele ei maksa siis enam jõnna kullutada," ütles tohter pealt nähhes pahhase melega. — "Jah tõeste, auus herra," wastas emma, "ma ei wõi mitte, selle piisufese parrast on ta mulle wägga tarwis!" seal jures pühkis emma põllega higgi, mis tal hirmu parrast mõda palgeid mahha jookkis. — "Siis peame meie küll sedda keige piisemat ja sellega ühhes — ka kõige raske- mat koormat sinnu kaelast ärrawõtma, kelle parrast kõik teised nenda häddaoste tarwis on," ütles tohter jälle, wäggise ennast tõsisel näul piddades. "Proua sowiks küll üht suremat last sada; agga minnu arwates polle sest suurt luggu: sedda piisem ta on, sedda enam õp-

piis ta ka omma kasuwannemaid armastama. Kas polle tõssi!"

"Sedda minnu Juffut? — Ei auus herra, sedda paksu p . . . t ei sa kegi!" — "Agga se laps on sul jo ommeti ilma asjata riistiks kaelas. Mõttele järrele, kui palju sul korraga kergem on, kui sa sest piisufesest lahti saad, armas Eisa!" — "Ei, ei, ei! tedda ei anna minna mitte!" Ta tõmbas sure tuhhinaga sedda paksu omma sülle, andis temmale mitmese kohta suud ja wiis tedda tuppa, nagu tahhaks ta tedda ühhe sure õnnetuse eest ärra hoida.

Eigutud süddamega watas tohter takka järrele ja hüdis rõõmsa healega: "Mis ma siit otjisin, ei olle ma mitte leidnud; ma ollen agga leidnud, et ellu õn mitte ükski uhke maeades, waid ka piisufeste onnikeste sees leida on. Kus usk ja lotus nenda teine teise kääkõrwas kái- wad, kui siin, seal ei wõi ka se peasti ar- mastus mitte pududa."